

[Victor Larsen.]

har Ministeren for de samme Paragraffers Vedkommende — der kan maaske være Tale om en lille Smule Tillæg for §§ 21—24, Ministeren angiver det selv til ikke at være meget — anslaaet ca. 2,4 Mill. Kr. Det er en ganske betydelig Forskel, 50 pCt. mere i Fjor end i Aar, uden at jeg kan se, at det saa meget som antydes, hvorfra denne Forskel i Opfattelsen stammer.

Maa jeg i øvrigt med Hensyn til Udgiftsforhøjelser sige, at vi er mod saadanne, men hvis Forsikringstanken i højere Grad, end det nu har været Tilfældet, kunde trænge igennem hos Regeringspartierne paa dette og hermed beslægtede Omraader, saa Det konservative Folkepartis Tanker her kunde blive i højere Grad Regeringens — og jeg kan godt sige, at vi mener, at man overhovedet ikke kommer igennem paa disse Omraader, hvis man ikke gaar til at indføre Forsikringsprincippet i langt højere Grad —, saa kan naturligvis ogsaa Spørgsmaalet om Forhøjelse enkelte Steder overvejes hos os; mit Partis Stilling over for disse Lovgivningsomraader vil i høj Grad være afhængig af, hvorledes man griber denne Sag an.

Lovforslaget indeholder tekniske Forbedringer, som Det konservative Folkeparti er rede til at drøfte i et Udvalg. Virkelige Forbedringer vil vi naturligvis aldrig modsætte os, men hvor der ligefrem efter Lovforslaget ønskes indført Forandringer til Gunst for de Personer, som misbruger Loven, som svigagtigt tilsniger sig Kommunehjælp, som er arbejdssky, maa man ikke vente mit Partis Medvirken. Vi ønsker ikke at medvirke til, at en yderligere Slaphed og Sløjhed breder sig paa disse Omraader, vi mener, at vi allerede er kommet langt nok, alt for langt ud. Vi ønsker at medvirke til en Lovgivning, hvorved de hjælpes, som trænger, og hvorved de hjælpes rundeligt, som uforskyldt trænger, men hvor Hensyn ogsaa tages til den betalende Del af Befolkningen. Vi ønsker at medvirke til en Lovgivning, som i hele sin Karakter er en Hjælpe- og Nødforanstaltning, og hvor det intet Øjeblik maa antage Karakteren af det normale, at man benytter Loven. Vi ønsker at medvirke til en Lovgivning, som stærkt opfordrer Befolkningen til at undgaa den. Paa denne Linie vil den højtærede Minister finde os beredvillige til et Samarbejde.

Nøhr: Det er, som allerede fremhævet, paa en enkelt Undtagelse nær ganske de

samme Bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende Forslag som i Forslaget om Ændringer i Loven om offentlig Forsorg, som vi behandlede sidste Vinter, og jeg skal derfor ikke gøre mange Bemærkninger her ved denne første Behandling, men henvise til, hvad jeg paa mit Partis Vegne sagde om det Forslag, vi behandlede i Fjor.

At der ved offentlig Hjælp under Ophold paa Amtssygehuse, paa Rigshospitalet i København, Statshospitalet i Sønderborg og Fødselsanstalten i Aarhus skal gælde de samme Refusionskrav fra Opholdskommunen til den tidligere Opholdskommune som ved offentlig Hjælp under Indlæggelse paa Sindssygehospitaler, Tuberkulosehospitaler o. lign., er en ganske rimelig Ændring, som der formentlig vil være almindelig Enighed om at foretage. Og at 6 Ugers Bestemmelsen vedrørende Modtagelse af offentlig Hjælp i Fraflytningskommunen som Betingelse for Refusionskrav fra Tilflytningskommunen ændres til en 3 Maaneders Bestemmelse, er jo i Virkeligheden den lille og, navnlig økonomisk, lidt omfattende Ændring, der er blevet Frugten af de, en Tid i alt Fald, stærkt overdrevne Forestillinger, man kunde møde om de Mennesker, der flygtede fra Landkommunerne ind til Købstæderne af Hensyn til de højere Understøttelser dør. Alle de Undersøgelser, der er foretaget, viser, at disse Forestillinger har været stærkt overdrevne, at Spørgsmaalet økonomisk slet ikke har haft den Betydning, som man i visse Kredse i alt Fald en Tid tillagde det, og vi kan derfor tiltræde, at man indskrænker Ændringen af de hidtil gældende Bestemmelser paa dette Omraade til en Ændring af 6 Ugers Bestemmelsen til en 3 Maaneders Bestemmelse.

Vigtigere i økonomisk Henseende er, som det ogsaa er sagt, Forslaget om, at de Indtægtsgrænser, der giver Ret til Forskudsudbetaling til Børn uden for Ægteskab og til Enkebørn, forhøjes, og at Skatter og Forsikringer og 100 Kr. for hvert Barn ud over eet, som vedkommende har Forsørgerpligt for, skal kunne fradrages. Det vil medføre en Udgiftsforøgelse baade for Staten og for Kommunerne, som ikke er uden Betydning, men paa den anden Side kan man ikke se bort fra, at Socialreformens Bestemmelser, som de hidtil har været gældende, har stillet især de ugifte Mødre ugunstigere, end de var stillet, før Socialreformen traadte i Kraft. Det har man mange Steder i den praktiske Administration af Loven fundet var urimeligt, og derfor tror jeg, man vil imødekomme et